

«بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا»؛ هشدارِ همیشگی برای حوامع

آیه 28 سوره ابراهیم وضع پیشوایان کفر و رؤسای ضلالت را که ظلم کرده و کفران نعمت کردند را بیان می‌کند، که نعمات الهی از هر طرف آنها را احاطه کرده بود، اما ایشان به جای شکرگزاری و ایمان به درگاه پروردگار، کفران نعمت کردند.

آیه 28 سوره ابراهیم وضع پیشوایان کفر و رؤسای ضلالت را که ظلم کرده و کفران نعمت کردند را بیان می‌کند، که نعمات الهی از هر طرف آنها را احاطه کرده بود، اما ایشان به جای شکرگزاری و ایمان به درگاه پروردگار، کفران نعمت کردند.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، همزمان با خجسته سالروز ولادت با سعادت حضرت صدیقه کبری (س) و فرزند برومند ایشان، حضرت امام خمینی (ره) جمعی از شاعران و ذاکرین اهل بیت (ع) با حضور در حسینیه امام خمینی با رهبر معظم انقلاب دیدار کردند.

رهبر معظم انقلاب در این دیدار به فرصت‌های ملت ایران اشاره و اظهار کردند: امروز در دوران جمهوری اسلامی این فرصت برای آحاد جامعه هست که حرکت کنند، درست حرکت کنند، درست زندگی کنند، مؤمنانه زندگی کنند، با عفت زندگی کنند؛ نه اینکه راه گناه بسته است، راه گناه همیشه باز است، اما راه خوب زیستن، مؤمن زیستن، عقیف زیستن هم در زیر سایه اسلام باز است. البته این‌جور زندگی کردن لذت‌های خود را دارد، سختی‌های خود را هم دارد. ایشان در ادامه سخنان خود به بخشی از آیه 112 سوره انعام اشاره کردند و گفتند: همیشه در قبال خط پیغمبران، دشمنان بودند.

در این بخش از آیه 112 آمده است «كَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا...» (و بدین گونه برای هر پیامبری دشمنی از شیطانهای انس و جن برگماشتیم بعضی از آنها به بعضی برای فریب [یکدیگر] سخنان آراسته القا می‌کنند)

در تفسیر المیزان ذیل این بخش از آیه آمده است: «شیاطین» جمع «شیطان» است که در اصل لغت به معنای شریر می‌باشد و در اثر غلبه استعمال بیشتر به «ابلیس» اطلاق می‌شود. کلمه «جن» از ماده «جَن» - به فتح - اتخاذ شده که در اصل لغت به معنای استتار و پنهان شدن است و در عرف قرآن به معنای طائف‌هایی از موجودات غیر ملائکه هستند که شعور و اراده دارند و از حواس ما پنهانند، و خداوند ابلیس را از سنخ جن معرفی کرده است. کلمه «وحی» به معنای گفتار در گوشی و پنهانی و اشاره و امثال آن است. و «زخرف» آن آرایشی را گویند که آدمی را به اشتباه بیندازد، پس «زخرف قول» آن گفتاری است که امر را بر انسان مشتبه سازد. و کلمه «غرور» در این آیه یا مفعول مطلق فعل مقدری است از جنس خود آن یعنی از ماده «غرر» و یا مفعول له.

بنابراین، معنای آیه چنین می‌شود: همان‌طور که برای تو دشمنانی از شیطان‌های انسی و جنی درست کرده‌ایم که پنهانی و با اشاره علیه تو نقشه‌ریزی می‌کنند و با سخنان فریبنده مردم را به اشتباه می‌اندازند برای تمامی انبیای گذشته نیز چنین دشمنانی درست کرده بودیم. و گویا مراد این باشد که شیطان‌های جنی به وسیله وسوسه به شیطان‌های انسی وحی می‌کنند و شیطان‌های انسی هم آن وحی را بطور مکر و تسویل پنهانی برای اینکه فریب دهند - یا برای اینکه خود فریب آن را خورده‌اند - به همدیگر می‌رسانند.

تفسیر نور نیز در مورد این آیه آورده است: از عوامل استقامت و پایداری انسان، آگاهی از تاریخ و مشکلات دیگران است. مبارزه حق و باطل، در طول تاریخ وجود داشته است. رهبر جامعه، باید برای مخالفت‌ها آماده باشد. انتظار ریشه‌کن شدن مخالفان و بدخواهان را نداشته باشیم. از ست‌های الهی روبرو شدن انبیا با مخالفان گوناگون است. قنار لجوج، شیطانند. شیاطین انس و جن از طریق القا به یکدیگر، با هم ارتباط دارند. شیاطین، روش‌های شیطنت را به یکدیگر می‌آموزند. مخالفان انبیا، تبلیغات درون گروهی دارند. کلمات زیبا و فریبنده، می‌تواند از عوامل اغفال انسان باشد.

بنابراین گزارش، رهبر معظم انقلاب همچنین در بخش دیگری از سخنان خود در این دیدار، اظهار کردند: اگر جلسات ما، جلسات وحدت‌شکن باشد، این فرصت را از دست داده‌ایم؛ اگر کیفیت حرف زدن ما یا مضمون حرف‌های ما جوری باشد که دشمنان ما را در هدف‌هایشان موفق بکند، ما این نعمت الهی را - بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا - (۶) تبدیل کرده‌ایم به نعمت؛ این را باید مواظب بود، باید مراقب بود.

در این فراز از سخنان معظم‌له، بخشی از آیه 28 سوره ابراهیم ذکر شده است. این سوره مکی است و به عنوان پنجاه و دومین سوره معرفی می‌شود. چنانکه از نام سوره پیداست، قسمتی از آن درباره حضرت ابراهیم (ع) نازل شده است. بخش دیگری از این سوره نیز اشاره به تاریخ انبیای پیشین همچون نوح، موسی و قوم عاد و ثمود می‌پردازد. آیات 28 و 29 طبق گفته بسیاری از مفسران درباره کشتگان مشرکان در بدر نازل شده است. این آیه پیامبر را مورد خطاب قرار داده و یکی از موارد «شجره خبیثه» را ترسیم کرده است.

در تفسیر المیزان آمده است: اینجا خطاب با رسول خدا (ص) است و وضع پیشوایان کفر و رؤسای ضلالت را که ظلم کرده و کفران نعمت کردند بیان می‌کند، که نعمات الهی از هر طرف آنها را احاطه کرده بود، اما ایشان به جای شکرگزاری و ایمان به

درگاه پروردگار، کفران نعمت کردند و خود و قومشان را به هلاکت کشانیده و به شقاوت و آتش جهنم وارد کردند.